

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619202030
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6619202030.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Danice Kočíčkovej, v spore žalobcu P. P., narodeného XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XXX/X, XXX XX L., právne zastúpeného Mgr. Petrom Sitarčíkom, advokátom, so sídlom Jókaiho 1, 984 01 Lučenec, proti žalovaným 1/ OTP Banka Slovensko, a.s., so sídlom Štúrova 5, 813 54 Bratislava, IČO: 31 318 916, 2/ Platiť sa oplatí, s.r.o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 45 684 618, 3/ G. W., narodenému XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXX/XX, XXX XXPoltár, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 11Csp/47/2019-208 z 13. novembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Lučenec z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 13. 11. 2019 žalobu o určenie neplatnosti dražby zamietol (I. výrok). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanému 1/ priznáva voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% (II. výrok) a žalovanému 2/ a 3/ právo na náhradu trov konania nepriznáva (III. výrok).

Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobca sa domáhal určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby konanej dňa 04. 03. 2019 v hoteli LUX Banská Bystrica, osvedčenej Y. Z. P., notárskym kandidátom povereným Y. W. P. PhD., notárskou zápisnicou N XXX/XXXX, Nz XXXX/XXXX, B. XXX/XXXX zo dňa 04. 03. 2019, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti vedené na Okresnom úrade L., Katastrálny odbor, katastrálne územie L., zapísané na LV č. XXXX ako stavba: rodinný dom súp.č. XXX na parc.č. XXX pozemky, parcely reg. C, parcela č. XXX - záhrady o výmere XXXmX, parcela č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXmX a parcela č. XXX - záhrady o výmere XXXmX v 1/1-ine (ďalej aj „nehnuteľnosti“).

Súd prvej inštancie zistil, že dňa 03. 12. 2007 uzatvoril žalovaný 1/ so žalobcom Zmluvu o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou č. XXX/XXXX/XXSU (ďalej aj „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“, resp. „zmluva“), na základe ktorej banka poskytla žalobcovi úver vo výške 18.389,45 Eur (554.000,-Sk), ktorý sa žalobca zaviazal banke vrátiť spolu s úrokmi, príslušenstvom a poplatkami. Úver bol poskytnutý za pohyblivú úrokovú sadzbu stanovenú ako súčet základnej úrokovej sadzby pre spotrebné úvery a prirážky vo výške 3,35% p.a.. Základná úroková sadzba ku dňu podpísania zmluvy bola stanovená vo výške 5,45% p.a., ročná percentuálna miera nákladov dlžníka vypočítaná na základe ekonomických parametrov spotrebného úveru (úroková sadzba, výška poplatkov) platných v dobe uzatvorenia zmluvy bola uvedená vo výške 3,98%. Celkové náklady dlžníka spojené s poskytnutím spotrebného úveru a vypočítané na základe ekonomických parametrov spotrebného úveru predstavovali čiastku 1.209.270,- Sk (4140,41 Eur, prvá splátka mala byť žalobcom uhradená dňa 20. 01. 2008 vo výške 4914,-Sk (163,11 Eur), druhá až 239. splátka v 20.deň v mesiaci vo výške 4914,-Sk (163,11 Eur) a 240. splátka dňa 20.12.2027 vo výške 4553,24 Sk (151,14 Eur). Zmluvné strany si v čl. V. s názvom „Poplatky“ dohodli jednorazový poplatok za spracovanie úveru

vo výške 8310,-Sk (275,84 Eur), poplatok za vedenie úverového účtu, ktorý bude zúčtovaný mesačne v zmysle platného Cenníka banky z bežného účtu, poplatok za upomienky a výzvy v zmysle platného cenníka, poplatok za zmenu zmluvných podmienok na žiadosť dlžníka a následné vypracovanie dodatku, poplatok za mimoriadnu splátku úveru (predčasnú splátku úveru, predčasné splatenie úveru) v zmysle Cenníka a poplatok za nedočerpanie úveru v zmysle Cenníka banky. Čl. II s názvom „Zabezpečenie úveru“ obsahuje záväzok dlžníka zabezpečiť pohľadávku banky z tejto zmluvy záložným právom na nehnuteľnosť: rodinný dom zapísaný na LV č. XXXX v kat.území L. , okres L., obec L., Správa katastra L. vo vlastníctve P. P. v podiele 1/1-ina ako rodinný dom so súpisným číslom XXX na parc.č. XXX pozemok parc.č. XXX o výmere XXXmX, pozemok parcely č. XXX o priemere XXXmX a pozemok č.parc.XXX o výmere XXX m2.

Dňa 03. 12. 2007 uzatvoril žalovaný 1/ so žalobcom Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, predmetom ktorej bolo zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa na splatenie poskytnutého úveru spolu s jeho príslušenstvom, úrokmi, úrokmi z omeškania, poplatkami a ostatnými pohľadávkami a zmluvnými pokutami, vyplývajúcimi zo Zmluvy o úvere. V Zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti bol v čl.II špecifikovaný záloh, ku ktorému bolo zriadené záložné právo ako: nehnuteľnosť - rodinný dom, zapísaný na LV č. XXXX v kat.území L. , okres L., obec L., Správa katastra L. vo vlastníctve P. P. v podiele X/X-ina, rodinný dom so súpisným číslom XXX na parc.č. XXX pozemok parc.č. XXX o výmere XXXmX, pozemok parcely č. XXX o priemere XXXmX a pozemok č.parc.XXX o výmere XXXmX. V čl. V s názvom „Výkon záložného práva,“ si zmluvné strany dojednali, že v prípade ak zabezpečovaná pohľadávka nebude riadne a včas plnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva, pričom záložný veriteľ sa môže uspokojiť predajom zálohu na dražbe, prípadne priamym predajom zálohu tretím osobám podľa výberu záložného veriteľa, alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov, napr. v exekučnom konaní, v konaní o súdny výkon rozhodnutia.

Z výpisu LV č. XXXX pre kat.územie L. s dátumom vyhotovenia k 06. 12. 2007 súd prvej inštancie zistil, že v časti „C“ tarchy je pod por.č. 1 zapísané záložné právo pre pohľadávku OTP banka Slovensko a.s. zo 06. 12. 2007 na CKN parc.č. XXX, XXX, XXX a stavbu súp.č.XXX - rodinný dom na parc.č. XXX.

Dňa 13. 12. 2007 uzatvoril žalovaný 1/ so žalobcom Dodatok č. 1 k Zmluve o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 03.12.2007, v ktorom došlo k zmene čl. III bod 2 tak, že po splnení podmienok upravených v čl. II a čl. III mal právo dlžník, teda žalobca čerpať úver jednorázovo v lehote od 11. 12. 2007 do 09. 01. 2018 a k zmene čl. IV. bod 1 tak, že prvá splátka je splatná vo výške 4914,-Sk (163,11 Eur) dňa 20. 01. 2008 , druhá až 239. splátka sú splatné vo výške 4914,-Sk (163,11 Eur) v 20.deň v mesiaci a 240. splátka je splatná vo výške 4553,24 Sk (151,14 Eur) dňa 20. 12. 2027.

Dňa 04. 08. 2016 uzatvoril žalovaný 1/ so žalobcom Dodatok k zmluve o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 03. 12. 2007, predmetom ktorého bola dohoda zmluvných strán o odklade splátok zosplatneného úveru a jeho príslušenstva, ktoré nastalo z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností zo strany dlžníka, ako aj vyhlásenie dlžníka, že uznáva svoj dlh voči banke zo zmluvy o úvere vo výške stanovenej v čl. 1 bod. 2 tohto dodatku tzn., že uznáva svoj dlh vo výške 16.992,07 Eur, ktorý pozostáva z nezaplatenej istiny úveru 12.596,78 Eur a nezaplateného príslušenstva v celkovej výške 4395,24 Eur, z toho úroky predstavujú sumu 2657,42 Eur, úroky z omeškania 714,62 Eur, trovy dražby 1023,25 Eur a poplatky a náklady banky 0,-Eur.

Z návrhu na vykonanie dražby zo dňa 27. 09. 2018 vyplynulo, že žalovaný 1/ ako záložný veriteľ na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 013/4005/07 SU zo dňa 03. 12. 2007, navrhol výkon dražby nehnuteľností: stavby rodinného domu súp.č. XXX na pozemku parc.č. XXX, pozemku parc. reg. C parc.č. XXX záhrady o výmere XXXmX, pozemku parc.č. XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXmX a pozemku parc.č. XXX záhrady o výmere XXXmX, ktoré sú vo vlastníctve P. P., bytom I. XXX/X, L. v spoluvlastníckom podiele v 1/1-ine. Súčasťou návrhu bolo aj vyhlásenie navrhovateľa (žalovaného 1/), že predmet dražby je možné dražiť, že záložným právom zabezpečená pohľadávka voči dlžníkovi (žalobcovi) je pravá, pričom ku dňu 26. 09. 2018 pozostáva z celkovej výšky 16.297,27 Eur, z toho istinu tvorí suma 14.638,72 Eur, nezaplatené úroky z úveru 1439,58 Eur, úroky z omeškania - zmluvné 218,97 Eur a poplatky 0,-Eur. Pohľadávka je naďalej úročená úrokovou sadzbou pre riadny úroky 9,3% a úrokovou sadzbou pre úroky z omeškania 3%.

Listom zo dňa 01. 10. 2018 žalovaný 2/ oznámil žalobcovi, že žalovaný 1/ pristúpil k výkonu záložného práva zabezpečenej pohľadávky banky, ktorá vznikla na základe Zmluvy o úvere č. XXX/XXXX/XX SU zo dňa 03. 12. 2007, ktorý bude realizovaný formou dobrovoľnej dražby.

Znaleckým posudkom č. XXX/XXXX znalca N.. L. T. bol vykonaný odhad všeobecnej hodnoty nehnuteľností vedených na LV č. XXXX, a to rodinného domu súp.č. XXX na parc.č. XXX s

príslušenstvom a pozemkov parc.č. XXX , XXX a XXX pre kat.územie L., obec L., okres L., pričom všeobecná hodnota dražených nehnuteľností bola stanovená sumou 41.700,-Eur.

Oznámením o dobrovoľnej dražbe zo dňa 16. 01. 2019 žalovaný 2/ oznámil žalobcovi, že dňa 04. 03. 2019 sa uskutoční prvá dražba nehnuteľností tvoriacich predmet dražby s najnižším podaním 41.700,-Eur s minimálnym prihodením 1.00,-Eur a dražobnou zábezpekou 8.000,-Eur. V oznámení o dobrovoľnej dražbe bolo uvedené miesto konania dražby: salónik Primátor na 1.poschodí, hotel LUX Banská Bystrica, Námestie slobody 2 a čas otvorenia dražby 10.45 hod.

Z notárskej zápisnice N XXX/XXXX, Nz XXXX/XXXX , B. XXXX/XXXX, ktorou bolo osvedčené vykonanie dobrovoľnej dražby súd zisťuje, že dobrovoľná dražba sa začala dňa 04. 03. 2019 o 10.45 hod. v salóniku Primátor, na 1.poschodí, hotel LUX Banská Bystrica, Námestie slobody 2 v Banskej Bystrici. Predmet dražby bol ohodnotený na sumu 41.700,-Eur, najnižšie podanie bolo určené sumou 41.700,-Eur s minimálnym prihodením 1.000,-Eur. Nakoľko po otvorení dražby nikto z prítomných neurobil ani najnižšie podanie v sume 41.700,-Eur, pristúpil licitátor k postupnému znižovaniu najnižšieho podania až na sumu 37.530,-Eur. Podanie vo výške 37.530,-Eur urobil účastník dobrovoľnej dražby s poradovým číslom 2, a keďže nikto z prítomných nepodal vyššie podanie, udelil príklep účastníkovi dražby s poradovým číslom 2, nakoľko nebolo ani cez dvojité výzvu licitátora urobené vyššie podanie. Udelením príklepu licitátora bola dobrovoľná dražba ukončená o 10.50 hod., s cenou dosiahnutou vydražením 37.530,-Eur, pričom vydražiteľom sa stal účastník dobrovoľnej dražby s poradovým číslom 2, G. Katreniak (žalovaný 3/).

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 137 písm. d) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 2 písm. a), i), § 3 ods. 6 , § 7 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, § 16 ods. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 10, § 21 ods. 2, § 33 ods. 2, 3, 4, 6 zákona č. 527/2002 Zb.z. o dobrovoľných dražbách v znení účinnom v čase vykonania dražby t.j. k 04. 03. 2019 (ďalej aj „Zákon o dobrovoľných dražbách,“ resp. „ZoDD“), § 2 písm. a), b), § 4 ods. 1, 2 písm. a), g), i), § 4 ods. 3 písm. b), § 4 ods. 4 písm. a), § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinný ku dňu 03. 12. 2007 (ďalej aj „Zákon o spotrebiteľských úveroch,“ resp. „ZoSÚ“), § 52 ods. 1, 5, § 151a, § 151j ods. 1, § 151m ods. 9, § 151md ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“).

Súd prvej inštancie uviedol, že dražba bola uskutočnená dňa 04. 03. 2019 a žalobu žalobca podal dňa 02. 05. 2019, t.j. v trojmesačnej lehote na podanie žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby.

Súd prvej inštancie uviedol: „Neplatná je tá dražba, ktorú za neplatnú určí súd. Môže tak rozhodnúť, len ak dražba nebola uskutočnená v súlade so Zákonom o dobrovoľných dražbách. Z citovaného ustanovenia je možné vyvodiť, že pre úspešnosť žaloby zákon vyžaduje naplnenie troch predpokladov:

1. kvalifikované porušenie ustanovení Zmluvy o dobrovoľných dražbách
2. vznik ujmy na právach žalobcu
3. príčinná súvislosť medzi porušením a následkom .

Súd určí dražbu za neplatnú jedine v prípade, ak preukázané porušenia ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, bolo takej povahy, že to malo vplyv na priebeh a na výsledok dražby, ktorá skončila vydražením predmetu dražby. Zákon o dobrovoľných dražbách sám výslovne neurčuje, ktoré jeho ustanovenia majú takú povahu, že ich porušenie zakladá právo podať žalobu o neplatnosť dražby, preto je v zásade potrebné vychádzať z predpokladu, že porušenie ktoréhokoľvek ustanovenia môže byť dôvodom pre podanie takejto žaloby. Zákon rozlišuje dve situácie, ktorým je možné žalobu o určenie neplatnosti dražby odôvodniť. V prvom prípade ide o spochybnenie platnosti záložnej zmluvy a v druhom prípade preukázanie porušenia ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách. Právo domáhať sa určenie neplatnosti dražby, musí dotknutá osoba uplatniť do troch mesiacov od udelenia príklepu. Pre úspešnosť žaloby musí žalobca preukázať, že porušením niektorého z ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách bol žalobca reálne dotknutý na svojich právach. Zároveň musí existovať a byť preukázaná aj príčinná súvislosť medzi porušením ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách a vznikom ujmy na právach žalujúcej osoby. Následne je úlohou súdu posúdiť, či tvrdené porušenie zákona spôsobuje neplatnosť samotnej dražby. Povinnosťou žalobcu v spore o neplatnosť dobrovoľnej dražby je náležite vymedziť porušenie konkrétneho ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, ktoré podľa jeho názoru spôsobilo neplatnosť dražby a spôsobilo mu ujmu na jeho právach. Konanie o neplatnosť dobrovoľnej dražby je sporovým konaním tzn., že povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť zaťažuje v plnom rozsahu žalobcu.

V prejednávanej veci žalobca tvrdil, že boli porušené viaceré ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, spochybnil platnosť Zmluvy o vykonaní dražby, ako aj samotnú podstatu a oprávnenosť výkonu záložného práva, nakoľko mal za to, že žalobca si svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere splnil t.j. zaplatil pohľadávku, ktorú mal voči nemu žalovaný 1/ a dňom 05. 01. 2017 tak došlo k zániku záložného práva podľa § 151md ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka, nakoľko týmto dňom došlo k zániku zabezpečenej pohľadávky. Žalobca vychádzal z toho, že poskytnutý

úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový, a teda žalobcovi vznikla povinnosť len na vrátenie poskytnutej sumy bez akýchkoľvek poplatkov a úrokov. Žalovanému 1/ žalobca vytýkal, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala ustanovenia, ktoré v zmysle § 4 zákona 258/2001 o spotrebiteľských úveroch obsahovať mala a v dôsledku absencie týchto základných náležitostí je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

Vzhľadom na žalobcom tvrdené skutočnosti, súd podrobil úverovú zmluvu súdnej kontrole, aby zistil, či zabezpečená pohľadávka zanikla v dôsledku úhrady dlhu zo strany žalobcu, resp. či poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bezpoplatkový tak, ako tvrdí žalobca.

Zmluvu o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou, ktorú žalobca a žalovaný 1/ medzi sebou uzatvorili dňa 03. 12. 2007, súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, pre ktorú je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Preto aj napriek tomu, že v danej právnej veci bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, jedná sa zároveň aj o zmluvu spotrebiteľskú, na ktorej je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a tiež zákona o spotrebiteľských úveroch, v danom prípade zákona č. 258/2001 Zb.z. v stave účinnom ku dňu 03. 12. 2007.

§ 4 ods.2 zákona č. 258/2001 Zb.z. účinného k 03.12.2007 uvádza, čo zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať. Za bezúročný a bezpoplatkový sa považuje len ten spotrebiteľský úver, ktorý neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov, iné náležitosti nie sú v zmysle tohto zákona sankcionované bezúročnosťou, či bezpoplatkovosťou. Súd konštatuje, že v uzavretej zmluve o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou sa ročná percentuálna miera nákladov nachádza v čl. V s názvom „Poplatky“, a to v bode 3, kde je uvedená vo výške 3,98%. Nijaké iné ďalšie kritériá pre uvedenie ročnej percentuálnej miery Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný ku dňu podpísania tejto zmluvy v § 4 ods. 2 písm.g) neuvádza.

Pokiaľ žalobca považuje úver za bezúročný a bezpoplatkový aj z dôvodu nevedenia sumy, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm.a) uvedeného zákona, súd konštatuje, že túto náležitosť žalovaný 1/ v zmluve splnil v čl. IV s názvom „Splácanie úveru“, a to v bode 1, kde uviedol poradie splátok, výšky splátok a termíny jednotlivých splátok. Opätovne však súd dodáva, že uvedie tejto náležitosti zákonodarca len odporúča, keďže § 4 ods. 2 obsahuje slovo „najmä“ a nie slovo „musí“. Pri nedodržaní tejto náležitosti zákonodarca nesankcionuje úver bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase vzniku záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/ možno tak považovať za bezúročný a bezpoplatkový len v prípade nevedenia ročnej percentuálnej miery nákladov v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, čo nie je prípad posudzovanej zmluvy, nakoľko žalovaný 1/ ročnú percentuálnu mieru v zmluve o úvere uviedol. Vzhľadom na vyššie uvedené súd konštatuje, že úver nie je možné považovať za bezúročný a bezpoplatkový z dôvodov uvedených na strane žalobcu, nakoľko Zmluva o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou zo dňa 03. 12. 2007 spĺňa náležitosti v zmysle § 4 zákona č. 258/2001 Zb.z. účinného k 03. 12. 2007.

Dňa 04. 08. 2016 žalobca a žalovaný 1/ uzavreli Dodatok k zmluve o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou, pričom tento dodatok sa uzatváral na žiadosť dlžníka, t.j. žalobcu, čo vyplýva z čl. I bodu 1. dodatku. Súd konštatuje, že uvedený dodatok možno považovať za individuálne dojednaný, to znamená, že bol vypracovaný pre konkrétny prípad, ktorý nastal po zosplatnení poskytnutého úveru z dôvodu neplnenia si zmluvnej povinnosti na strane dlžníka - žalobcu a nejednalo sa o predpripravený formulárový typ dojednania. V uvedenom dodatku žalobca ako dlžník v čl. I bod 3 svoj záväzok- dlh voči žalovanému 1/ vyplývajúci zo zmluvy o úvere uznal, a to vo výške uvedenej v čl. I bode 2 dodatku, teda vo výške 16.992,07 Eur, pričom nezaplatená istina predstavuje sumu 12.596,78 Eur a nezaplatené príslušenstvo 4.395,20 Eur. V uvedenom dodatku si zmluvné strany dojednali nový spôsob splácania úveru, ktorý opäť žalobca ako dlžník nedodrжал, v dôsledku čoho žalovaný 1/ vyhlásil po druhýkrát zosplatnenie daného úveru. Uzavretie zmluvy o úvere a jej dodatkov, ako aj zosplatnenie úveru v dôsledku neplnenia si zmluvných povinností zo strany žalobcu neboli medzi stranami sporné.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd konštatuje, že v čase uplatnenia si práva záložného veriteľa pohľadávka existovala a nedošlo k zániku záložného práva podľa §151md ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka, tak ako tvrdil žalobca, nakoľko zabezpečená pohľadávka zo strany žalobcu nebola splatená. Súd následne preskúmal predloženú záložnú zmluvu, pričom nezistil žiadne dôvody neplatnosti uvedenej zmluvy, preto bol žalovaný 1/ ako záložný veriteľ v zmysle § 7 ods. 1 Zákona o dobrovoľných dražbách oprávnený podať návrh na vykonanie dražby. Žalovaný 1/ toto oprávnenie využil, a dňa 27.

09. 2018 a podal návrh na vykonanie dražby. Po preskúmaní návrhu na vykonanie dražby súd zistil, že tento dokument obsahuje v súlade s § 7 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách vyhlásenie žalovaného 1/ ako navrhovateľa dražby, že predmet dražby je možné dražiť, ako aj vyhlásenie o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva.

Pokiaľ žalobca ďalej namietal, že prehlásenie žalovaného 1/, ktoré urobil podľa § 7 ods. 2 zák.č. 527/2002 Zb.z. o dobrovoľných dražbách nie je pravdivé a je v rozpore so zákonom, keďže si žalovaný v tomto vyhlásení uplatnil aj pohľadávku, ktorá má základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke podľa § 53 Občianskeho zákonníka, a teda si zaúčtoval prijaté plnenia od žalobcu okrem iného aj za poplatky za vedenie úverového účtu a tiež poplatky za upomienky, je potrebné k tejto námietke uviesť, že prípadná nesprávna výška uplatnenej pohľadávky v dražbe, nie je porušením ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, teda skutočnosťou ktorá by v nadväznosti na § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách spôsobovala neplatnosť dražby. Navrhovateľ dražby je v súlade s § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách povinný písomne vyhlásiť, že predmet dražby je možné dražiť. Ak je navrhovateľ dražby záložný veriteľ, je povinný písomne vyhlásiť aj pravosť, výšku a tiež splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva. V prípade, ak je dané vyhlásenie navrhovateľa dražby nesprávne, a teda je nepresne určená výška pohľadávky, nespôsobuje to neplatnosť dobrovoľnej dražby, ale zodpovednosť navrhovateľa dražby za škodu, ktorú týmto vyhlásením spôsobí. Súd v rámci konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby neskúma výšku uplatnenej pohľadávky v dražbe. Za výšku a pravosť pohľadávky zodpovedá žalovaný 1/ ako navrhovateľ dražby, čo vyplýva aj z ustanovenia § 33 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách. Ide pritom o objektívnu zodpovednosť, ktorej sa navrhovateľ dražby nemôže zbaviť, teda sa vyviníť. Súd opätovne konštatuje, že prípadné nesprávne vyhlásenie navrhovateľa dražby nespôsobuje jej neplatnosť, zakladá však osobitný právny vzťah zo zodpovednosti za prípadnú škodu, ktorá môže dotknutému subjektu vzniknúť. Pre úplnosť však súd dodáva, že jednorázový poplatok za spracovanie úveru ako aj poplatok za vedenie úverového účtu účtovaný mesačne v zmysle platného cenníka banky, nepovažuje súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko v danom prípade boli oba sporné poplatky žalobcovi známe už pri uzatvorení zmluvy, keďže boli zreteľne a prehľadne uvedené v čl. V s názvom „Poplatky“, preto nemohlo dôjsť k oklamaniu spotrebiteľa. Žalobca sa aj napriek týmto poplatkom rozhodol pre uzatvorenie úverovej zmluvy a akceptoval konkrétne podmienky, za ktorých mu bol úver ponúknutý. Súd má za to, že žalobca bol zo strany žalovaného 1/ transparentným spôsobom oboznámený s danými zmluvnými podmienkami a spornými poplatkami, pričom spotrebiteľ mohol na základe jasných a zrozumiteľných kritérií predpokladať hospodárske dôsledky, ktoré pre neho plynú z dôvodu vymáhania dojednaných poplatkov. Poplatky za vedenie účtu resp. správu účtu sú úplne bežnou praxou v bankovom svete a v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi žalobcom a žalovaným 1/ boli dovolené. Zakázané boli až zákonom č. 132/2013 Zb.z. od 10. 06. 2013. Súd považuje správanie žalobcu za nepoctivé, ak po niekoľkých rokoch takýto poplatok spochybňuje, keďže možno predpokladať, že ak by poplatky dohodnuté neboli, banka by stanovila vyšší úrok. Oba poplatky súd považoval za primerané, pričom nedospel k záveru, že úver s vyšším úrokom a s nulovými poplatkami by bol pre spotrebiteľa ekonomicky výhodnejší, ako úver s nižším úrokom a uvedenými poplatkami. Súd tiež musí konštatovať, že žalovaný 1/ ako bankový subjekt vyšiel v plnej miere v ústrety žalobcovi, keď na základe jeho žiadosti pristúpil k uzatvoreniu Dodatku k zmluve o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou zo dňa 04. 08. 2016 a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dal opätovne žalobcovi ako dlžníkovi možnosť poskytnutý úver splácať a netrval na okamžitom splatení celého úveru.

Následne žalobca spochybnil aj priebeh samotnej dražby, ako aj existenciu rámcovej zmluvy o výkone dražby, a teda má za to, že boli porušené viaceré ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách. Poukázal na to, že podstatné náležitosti podľa § 16 ods. 2 až 7 zákona č. 527/2002 Zb.z., a to najnižšie podanie, predpokladané náklady dražby, i výška odmeny dražobníka, či spôsob jej určenia, alebo dohoda o tom, že dražba bude vykonaná bezplatne, prípadné oprávnenie licitátora znížiť najnižšie podanie a uvedenie sumy o ktorú je najnižšie podanie možné znížiť, nie sú v zmluve o výkone dražby upravené, ale odkazujú na rámcovú zmluvu o vykonaní dražieb zo dňa 02. 11. 2017. Má za to, že takýto odkaz na rámcovú zmluvu je neprijateľný a z tohto dôvodu považuje zmluvu o vykonaní dražby č. PSO 190/18 zo dňa 27. 09. 2018, ktorá bola uzatvorená medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/, pre absenciu podstatných náležitostí podľa § 16 ods. 10 zákona č. 527/2002 Zb.z. o dobrovoľných dražbách za neplatnú. V tejto súvislosti žalovaný 2/ predložil súdu na preukázanie zmluvného vzťahu medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ Zmluvu o vykonaní dražby, a to vo forme dvoch zmluvných dokumentov. Jednak Rámcovú zmluvu o vykonaní dražieb zo dňa 02. 11. 2017 a Zmluvu o vykonaní dražby č. PSO 190/18 zo dňa 27.9.2018 a jej dodatok č. 1 zo dňa 16. 01. 2019. Z uvedených dokumentov súd zistil, že zmluva, resp. zmluvy obsahujú všetky náležitosti v zmysle § 16 ods.

2 zákona o dobrovoľných dražbách, pričom súhlasí s argumentáciou žalovaného 2/, že v praxi je úplne bežné, pokiaľ navrhovateľ dražby a dražobník uzavrú jednu hlavnú zmluvu a čiastkové zmluvy ku každej jednotlivkej dražbe. V rámcovej zmluve majú upravené náležitosti, ktoré sú spoločné pre všetky dražby a v čiastkových zmluvách špecifikujú konkrétny prípad dražby. Keďže zákon o dobrovoľných dražbách možnosť uzavretia rámcovej zmluvy o výkone dražby nevyklučuje, súd konštatuje, že rámcová zmluva v spojení s čiastkovými zmluvami obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa zákona o dobrovoľných dražbách, a preto je takéto uzatvorenie zmluvy v súlade so zákonom. Keďže boli v priebehu konania súdu predložené Rámcová zmluva o vykonaní dražby spolu s dodatkami ako aj samotná Zmluva o vykonaní dražby s Dodatkom č.1, čím mal súd preukázané splnenie podmienok na vykonanie dražby, podľa § 16 ods. 1 Zákona o dobrovoľných dražbách, vyhodnotil námietku žalobcu v tomto smere ako neopodstatnenú.

Pokiaľ žalobca ďalej namietal, že rámcová zmluva o vykonaní dražby mohla byť medzi žalovaným 1/ a 2/ uzavretá až následne, a teda v čase uzavretia Zmluvy o vykonaní dražby č. L. XXX/XX zo dňa 27. 09. 2018 neexistovala, nakoľko o jej existencii nemal žalobca žiadnu vedomosť, súd poukazuje na preambulu uvedenej zmluvy o vykonaní dražby L. XXX/XX, kde sa jednoznačne uvádza, že všetky práva a povinnosti zmluvných strán z tejto Zmluvy o vykonaní dražby priamo nevyplývajúce z nej, sa riadia príslušnými ustanoveniami rámcovej zmluvy o vykonaní dražieb zo dňa 02. 11. 2017 uzatvorenej medzi dražobníkom a navrhovateľom, ďalej len (rámcová zmluva), pokiaľ v tejto zmluve nie je uvedené inak. V súvislosti s predložením Rámcovej zmluvy a Zmluvy o vykonaní dražby, súd dodáva, že žiadne ustanovenia Zákona o dobrovoľných dražbách nestanovuje dražobníkovi ani navrhovateľovi dražby povinnosť predložiť zmluvu, resp. rámcovú zmluvu o vykonaní dražby vlastníčkovi predmetu dražby. Vzhľadom na vyššie uvedené, aj túto námietku žalobcu súd považoval za nedôvodnú.

Ďalej žalobca namietal veľkú geografickú, ako aj časovú vzdialenosť medzi mestom Poltár, kde sa nachádza nehnuteľnosť, ktorá sa dražila a miestom konania dražby - Banská Bystrica, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 527/2002 Zb.z. o dobrovoľných dražbách, keď sa týmto obmedzila možnosť záujemcov na účasti na dražbe. V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť žalobcu na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 05. 06. 2019, sp.zn. 8Cdo/58/2018, v ktorom sa Najvyšší súd SR vysporiadal s neprímeranou vzdialenosťou miesta konania dražby a draženej nehnuteľnosti. Najvyšší súd SR uvádza: „ za neprímerané možno bez ďalšieho považovať iba také miesto konania dražby, ak ním je v prípade dražby bežnej nehnuteľnosti (bytu alebo rodinného domu určeného na každodenné bývanie) miesto vzdialené niekoľko stoviek kilometrov od miesta, v ktorom sa dražená nehnuteľnosť nachádza (nie vzdialenosť do 100km).“ Vzhľadom na vyššie uvedené má súd za to, že nedošlo k porušeniu zákona o dobrovoľných dražbách v časti určenia miesta výkonu dražby, keď sa táto konala v krajskom meste (Banská Bystrica), a teda je plne v súlade s § 11 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách, nakoľko krajské mesto Banská Bystrica je od mesta Poltár vzdialené cca 90km, čo je približne 1,5hod. cesty autom, pričom Banská Bystrica, ako krajské mesto je podstatne väčším mestom ako mesto Poltár, čo mohlo len prispieť k väčšej účasti záujemcov na dražbe a nachádza sa v nej viac realitných kancelárií ako aj obchodníkov s realitami. Za daných okolností vykonanie dražby v meste Banská Bystrica ničím neobmedzovalo účasť obyvateľov nielen mesta Poltár, ale aj priľahlých obcí zúčastniť sa predmetnej dražby. Zákon o dobrovoľných dražbách v žiadnom svojom ustanovení neukladá povinnosť, aby sa dražba musela konať v mieste, kde sa predmet dražby nachádza, obzvlášť ak v tomto meste nie sú vhodné podmienky pre riadny výkon dražby.

K ďalšej námietke žalobcu ohľadne sumy za ktorú sa nehnuteľnosť vydražila a ktorá je podľa žalobcu pod dolnou hranicou najnižšieho podania ktorú určuje zákon, a teda je v rozpore so zákonom o dobrovoľných dražbách súd uvádza, že určenie najnižšieho podania a jeho možnosť zníženia je zmluvne zakotvená v Rámcovej zmluve o vykonaní dražieb, a to v čl. 1.1 prílohy č. 2 k Rámcovej zmluve o vykonaní dražieb (čl. 154 a čl. 186 spisu) a samotnou Zmluvou o vykonaní dražby. Z čl.1.1 prílohy č. 2 k Rámcovej zmluve o vykonaní dražieb vyplýva: „ suma najnižšieho podania bude v zmluvách o vykonaní dražby pri ktorých sa predmet dražby ohodnocuje znaleckým posudkom stanovená vo výške znaleckého posudku, ak v záložnej zmluve nie je uvedené inak, alebo ak nebolo v Zmluve o vykonaní dražby dohodnuté inak...“. Z čl. 2 Zmluvy o vykonaní dražby zo dňa 27. 09. 2018 vyplýva, že najnižšie podanie bolo dohodnuté v zmysle bodu I.1 prílohy č. 2 k Rámcovej zmluve (čl. 151 spisu). Zároveň bol medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ uzatvorený dodatok č. 1 k Zmluve o vykonaní dražby zo dňa 16.01.2019 (čl. 193 spisu), v ktorom bolo v čl. 2 stanovené, že najnižším podaním bude suma 41.700,-Eur a dohodnutá možnosť licitátora znížiť najnižšie podanie na sumu 37.530,-Eur. Vzhľadom na vyššie uvedené, aj túto námietku žalobcu považuje súd za neopodstatnenú.

V závere súd dodáva, že neplatnosť dražby môže určiť len súd za splnenia zákonných podmienok, a to v prípade, ak boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách. Podmienkou pre takéto

rozhodnutie je navyiac aj dôkaz o tom, že boli a nielen mohli byť dotknuté práva osoby, ktorá podala návrh na určenie neplatnosti dražby. Súd určí neplatnosť dražby len v prípade, ak porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách bolo takej povahy, že to malo preukázateľný vplyv na vydraženie predmetu dražby, a to tak pokiaľ ide o splnenie predpokladov stanovených zákonom pre vykonanie dražby, ako aj pokiaľ ide o cenu dosiahnutú vydražením. Musí pritom existovať príčinná súvislosť medzi porušením konkrétneho zákonného ustanovenia a vznikom ujmy na právach žalujúcej osoby. Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno v tejto súvislosti je na žalobcovi. Súd konštatuje, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o tom, že boli porušené ustanovenia Zákona o dobrovoľných dražbách, nakoľko ich žalobca ničím nepreukázal. Z predložených listinných dôkazov súd zistil, že dražobník si splnil všetky povinnosti vyplývajúce mu zo zákona o dobrovoľných dražbách a procesne nepochybil ani pri realizácii dražby. Zároveň tiež predložením Rámcovej zmluvy, jej dodatkov ako aj Zmluvy o vykonaní dražby a jej dodatku súdu preukázal existenciu zmluvného vzťahu medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ a v nich uvedenie všetkých podstatných náležitostí, ktoré Zákon o dobrovoľných dražbách vyžaduje pre daný právny dokument. Súd po vykonanom dokazovaní nezistil ani v postupe pri vykonaní dražby žiadne porušenie ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách, resp. Občianskeho zákonníka, ktoré by mali za následok neplatnosť dražby.

K námietke žalobcu o neúčelnosti vynaložených nákladov dražby súd záverom uvádza, že tieto nemajú súvis so samotnou platnosťou dražby, a nie sú teda dôvodom určenia neplatnosti dražby, ale môžu predstavovať základ pre žalobu na plnenie. Sú len nárokom vlastníka vydraženej nehnuteľnosti na zvýšenie jeho výťažku z vykonanej dražby, z dôvodu neúčelne vynaložených nákladov dražby, no nemajú nijaký súvis s prípravou, resp. priebehom samotnej dražby, a teda sa nedotýkajú platnosti vykonanej dražby.“

O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 § 262 ods. 1 CSP. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ mali v konaní plný úspech, keďže súd prvej inštancie žalobu zamietol, preto im patrí voči žalobcovi právo na náhradu trov konania. Náhradu trov konania žiadal priznať len žalovaný 1/, preto ako úspešnej procesnej strane jej súd priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalovaný 2/ na pojednávaní do zápisnice uviedol, že si náhradu trov neuplatňuje, preto hoci bol úspešný v konaní, súd prvej inštancie mu trovy konania nepriznal. Žalovaný 3/ si na pojednávaní neuplatnil náhradu trov konania a ani zo spisu mu nijaké trovy nevyplývajú, preto ani jemu súd prvej inštancie právo na náhradu trov konania nepriznal. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu žalobca podal včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie súdu prvej inštancie, alebo aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že určuje, že dobrovoľná dražba konaná dňa 04. 03. 2019 v Hoteli LUX Banská Bystrica, s.r.o., Nám Slobody 2, Banská Bystrica, osvedčená Y.. Z. P., notárskym kandidátom povereným Y. Katarínou P. L., notárkou so sídlom Bratislava I, Pribinova 10, Notárskou zápisnicou N XXX/XXXX, Nz XXXX/XXXX, B. XXXX/XXXX zo dňa 04. 03. 2019, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti vedené na Okresnom úrade L., katastrálny odbor, k.ú. Poltár, zapísané na LV č. XXXX, ako stavba: rodinný dom, súp.č. XXX, na parcele č. XXX, pozemky, parcely registra „C“: parc.č. XXX - záhrady o výmere XXXmX, parc.č. XXX - zastavané plochy a nádvorja o výmere XXX mX a parc.č. XXX - záhrady o výmere XXX mX v 1/1, je neplatná. Zároveň si uplatnil náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

Podľa jeho názoru rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pričom rozhodnutie prvoinštančného súdu je arbitrálne, nedostatočne odôvodnené a tým nepreskúmateľné, keď prvoinštančný súd sa nevysporiadal s podstatnými jeho argumentami a rozhodnutie je v rozpore s princípom právnej istoty podľa Čl. 2 ods.2 CSP, keď prvoinštančný súd rozhodol v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou.

Uviedol, že v konaní poukázal na dôvod neplatnosti dobrovoľnej dražby a to, že navrhovateľ dražby nebol oprávnený podať návrh na vykonanie dražby podľa § 7 ods.1 ZoDD a uzavrieť zmluvu o vykonaní dražby so žalovaným 2/, ako dražobníkom podľa § 16 ods.1, ZoDD z dôvodu, že žalovaný 1/ v čase uzatvorenia týchto právnych úkonov nebol záložným veriteľom, t.j. oprávnenou osobou na uzatvorenie týchto právnych úkonov a to z dôvodu zániku záložného práva. Taktiež v konaní spochybňoval platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere a záložnej zmluvy.

Uviedol, že súhlasí s právnym názorom prvoinštančného súdu, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere je spotrebiteľská zmluva, preto je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a tiež Zákona o spotrebiteľských úveroch.

Súd prvej inštancie nesprávne ustálil, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože v čl. V s názvom „Poplatky“ a to v bode 3 zmluvy sa nachádza ročná percentuálna miera nákladov vo výške 3,98%.

Prvoinštančný súd sa arbitrárne, nesprávne a nekriticky uspokojil len s konštatovaním, že RPMN je v Zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená vo výške 3,98% a vo svojom rozhodnutí sa nijako nevyspriadal s tým, že táto RPMN je v nesprávnej výške, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru podľa § 4 ods.2 písm.g) ZoSÚ.

Žalovaný 1/ v Zmluve o spotrebiteľskom úvere uviedol ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 3,98%, avšak žalovaný 1/ju uviedol v nesprávnej výške a to v neprospech neho ako spotrebiteľa, nakoľko správna RPMN 9,38% (t.j. je vyššia o viac ako 100%).

Toto svoje tvrdenie o tom, že žalovaný 1/ v Zmluve o spotrebiteľskom úvere uviedol RPMN v nesprávnej výške a v neprospech žalobcu, preukázal prvoinštančnému súdu dôkazmi, pričom žalovaný 1/ (a ani žalovaní 2/ a 3/) nepopreli toto tvrdenie, a preto jeho tvrdenie je v konaní nesporné podľa § 151 ods.1 CSP.

§ 4 ods.2 písm. g) ZoSÚ postihuje spotrebiteľský úver tým, že pokiaľ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá uvedenú RPMN, tento úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Týmto zákonodarca v § 4 ods.2 písm. g) prejavil svoj úmysel, že RPMN je najdôležitejším údajom spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktorý zohľadňuje všetky náklady na úver vyjadrené v percentuálnych bodoch. Veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere nemôže uvádzať akýkoľvek číselný údaj vyjadrujúci nesprávnu RPMN (tak ako v tomto prípade) a spoliehať sa na to, že je RPMN v zmluve uvedená aj keď v nesprávnej výške, a preto ho nemožno sankcionovať tým, že úver je bezúročný a bez poplatkový, nakoľko takéto posudzovanie by bolo v rozpore s účelom a zmyslom ZoSÚ.

On v pozícii spotrebiteľa legitímne očakával, že žalovaný 1/, ktorý je bankou, bude pri poskytovaní úveru postupovať s odbornou starostlivosťou tak, ako jej to ukladá Zákon o bankách a ako to od neho možno očakávať. Uvedením nesprávnej výšky RPMN 3,98% žalovaný 1/ konal v rozpore so zákonom a porušil zákaz klamať spotrebiteľa, a to uvádzaním nepravdivých údajov o úrovni podmienok v súvislosti s poskytnutím úveru, nakoľko správny výpočet RPMN tohto spotrebiteľského úveru je o viac ako 100% vyšší. Nesprávne uvedením RPMN ho poškodil ako spotrebiteľa, pretože podľa RPMN spotrebiteľ posudzuje, aký drahý je úver a na tomto základe sa rozhoduje, či uzatvorí zmluvu o spotrebiteľskom úvere s veriteľom.

Neuvedenie správnej výšky RPMN v Zmluve o spotrebiteľskom úvere má preto rovnaké právne účinky, ako keby výška RPMN nebola v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená vôbec. Uvedený právny názor vyplýva z rozhodovacej praxe súdov (napr. rozsudok Krajského súdu O. sp.zn. 24Co/174/2016 zo dňa 02. 08. 2017).

Keďže sa tento spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods.2 písm.g) ZoSÚ, bol povinný uhradiť žalovanému 1/ zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere len sumu 18.389,43 Eur (t.j. požičanú sumu).

Nič na tom nemení ani skutočnosť, že dňa 04. 08. 2016 so žalovaným 1/ uzavreli Dodatok k Zmluve o spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou. Je síce pravda, že v tomto dodatku uznal dlh voči žalovanému 1/ vyplývajúcej zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to vo výške 16.992,07 Eur, pričom z tejto sumy nezaplatená istina predstavuje sumu 12.596,78 Eur a nezaplatené príslušenstvo 4.395,20 Eur, z toho úroky 2.657,42 Eur, úroky z omeškania 714,52 Eur, trovy dražby 1.023,25 Eur.

Podľa prehľadu úhrad uhradil žalovanému 1/ zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere ku dňu uzavretia Dodatku k Zmluve o spotrebiteľskom úvere, t.j. ku dňu 04. 08. 2016 celkovo sumu 17.361,82 Eur, pričom s poukazom na požičanú sumu 18.389,43 Eur a bezúročnosť a bezpoplatkovosť tohto úveru, mal ku dňu uzatvorenia tohto dodatku záväzok voči žalovanému 1/ zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere len v sume 1.027,61 Eur a nie žalovaným 1/ v dodatku uvádzaný záväzok v sume 16.992,07 Eur.

Zdôraznil, že uzatvorením tohto dodatku nemal v úmysle uznať svoj neexistujúci dlh, ktorý v tom čase ani nemohol poznať, ale na návrh žalovaného 1/ chcel žalobca splatiť svoj záväzok, ktorý mu vyplýval zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to povolením odložených splátok. Preto toto konanie žalovaného 1/ je nutné vykladať ako klamlivé konanie a nekalá obchodná praktika, ktoré sú v rozpore so zákonom a právami spotrebiteľa, že do toho dodatku uviedol plnenia na ktoré žalovaný 1/ nemal zákonný nárok.

Poukázal na to, že aj uznanie dlhu zakladá vyvrátenú právnu domnienku v § 558 OZ, že tento dlh v čase uznania neexistoval, pričom dôkazné bremeno je na dlžníkovi, ktorým je v tomto prípade on. Z

konania pred prvoinštančným vyplýva, že ustál svoje dôkazné bremeno o neexistencii tohto uznaného dlhu a svoje tvrdenie v konaní aj podoprel dôkazmi.

Nie je možné sa stotožniť ani s tvrdením súdu prvej inštancie, že tento dodatok je možné považovať za individuálne dojednaný a nejednalo sa o predpripravený formulárový typ dojednania. To, že tento dodatok nebol individuálne dojednaný a jedná sa o formulárovú dohodu vypracovanú žalovaným 1/ vyplýva aj z Čl. II - Poplatky a náklady, bod 2, písm.e/, bod 3, písm. a/,b/, nakoľko tieto ustanovenia ukladajú mu povinnosť, ktorú už splnil v čase uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere t.j. pre 9 rokmi, čo znamená, že je to formulár určený pre neobmedzený počet spotrebiteľov, kde sa len dopisujú údaje o záväzku konkrétneho spotrebiteľa.

V Dodatku k Zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 04. 08. 2016 absentuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov napriek tomu, že zo strany žalovaného došlo k úprave úrokovej sadzby a splatnosti úveru, a preto ani na základe tohto dodatku nemá žalovaný 1/ zákonný nárok na úroky a poplatky, ktoré si uplatnil v dobrovoľnej dražbe.

Podľa prehľadu úhrad uhradil žalovanému 1/ zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere ku dňu podania návrhu na vykonanie dražby a uzavretia Zmluvy o vykonaní dražby medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/, t.j. ku dňu 27. 09. 2018 celkovo sumu 20.917,53 Eur a ku dňu uskutočnenia dobrovoľnej dražby, t.j. ku dňu 04. 03. 2019 celkovo sumu 22.947,53 Eur.

Z tohto prehľadu úhrad vyplýva, že si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. zaplatiť žalovanému 1/ sumu 18.389,43 Eur splnil dňom 05. 01. 2017 a týmto dňom 05. 01. 2017 došlo k zániku záložného práva podľa § 151md ods.1 písm. a/ OZ, nakoľko týmto dňom došlo k zániku zabezpečenej pohľadávky.

Dňom 05. 01. 2017 žalovaný 1/ stratil postavenie záložného veriteľa, a preto nebol oprávnenou osobou, ktorá môže byť navrhovateľom dražby podľa § 7 ods.1 ZoDD a teda ani nemohol uzavrieť zmluvu o vykonaní dražby so žalovaným 2/, ako dražobníkom podľa § 16 ZoDD a táto zmluva je neplatná, čo má za následok neplatnosť dobrovoľnej dražby podľa § 21 ods. 2 ZoDD, nakoľko žalovaný 1/ od neho prostredníctvom dobrovoľnej dražby vymáha neexistujúci záväzok žalobcu.

Ďalej sa nestotožnil s tvrdením súdu prvej inštancie, že ďalšia náležitosť podľa § 4 ods.2 písm. a) ZoSÚ je uvedená v Čl. IV s názvom splácanie úveru, kde žalovaný 1/ uviedol poradie splátok, výšku splátok a termíny jednotlivých splátok.

Mal za to, že žalovaný 1/ v Zmluve o spotrebiteľskom úvere neuviedol podstatné náležitosti a to náležitosti podľa § 4 ods.2 písm. a) ZoSÚ sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, podľa § 4 ods.2 písm. i) ZoSÚ výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady, uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad a podľa § 4 ods.3 písm.a) ZoSÚ oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6. K ďalším namietaným chýbajúcim náležitostiam podľa § 4 ods.2 písm.i) a § 4 ods.3 písm.a) prvoinštančný súd nezaujal žiadne stanovisko.

Čo sa týka uvedenia podstatnej náležitosti podľa § 4 ods.2 písm.a) ZoSÚ - sumy, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v čase účinnosti ZoSÚ toto ustanovenie vyžadovalo, aby splátka úveru bola členená samostatne na istinu, úrok a poplatky. K rozpisovaniu splátok oddelene na splátky istiny, splátky úroku a splátky poplatkov v zmysle ZoSÚ je rozsiahla judikatúra (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 05. 06. 2013, č. k.: II. ÚS XXX/XXXX-XX).

Chýbajúce náležitosti zmluvy o úvere majú za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

Ako vyplýva z jeho vyjadrení chýbajúce náležitosti v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, ako aj na viaceré neprijateľné zmluvné podmienky, spôsobujú neplatnosť Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a záložnej zmluvy. Posúdenie, či predmetné zmluvy napriek týmto chybám sú udržateľné ako celok a nejedná sa o neplatné právne úkony, prináleží výlučne súdu z úradnej povinnosti, čo však prvoinštančný súd napriek jeho námietke nijako nevyhodnotil.

V konaní poukázal na dôvod neplatnosti dobrovoľnej dražby a to, že žalovaný 1/ vo svojom prehlásení podľa § 7 ods.2 ZoDD, ktorá neexistuje, a preto došlo k porušeniu ust. § 7 ods.2 ZoDD.

Ustálená súdna prax, vrátane judikatúry ESD ukladá súdu v spotrebiteľských veciach skúmať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok bez ohľadu na konkrétnu fázu alebo typ konania a to z dôvodu, aby sa od spotrebiteľa nevyomohli plnenia, ktoré majú základ v neprijateľných zmluvných podmienkach, keď na neprijateľnosť zmluvných podmienok je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti.

Podľa ustálenej súdnej praxe vyplýva, že samotná právna úprava dobrovoľných dražieb v spotrebiteľských veciach nie je v rozpore s Ústavou SR, resp. s ochranou spotrebiteľa vyplývajúcou z práva únie. Tento záver vyplýva z ustálenej rozhodovacej praxe a to Súdneho dvora Európskej únie (pozri

rozsudok zn. C-XX/XXXX T. W. proti SMART Capital, a.s., zo dňa 10. 09. 2014) ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky (uznesenie sp. zn. PL.ÚS 23/2014 zo dňa 24. 09. 2014). Vo svojich rozhodnutiach však tieto súdne orgány dospeli k tomuto záveru len za predpokladu, že príslušná právna úprava umožňuje zabezpečenie ochrany práv spotrebiteľa, resp. ju aspoň prakticky neznemožňuje. Vo veci sp. zn. PL.ÚS XX/XXXX posudzoval ústavný súd súlad ustanovenia § 7 ods. 2 ZoDD s príslušnými článkami Ústavy Slovenskej republiky, keď návrh okresného súdu síce odmietol z procesných dôvodov, avšak v odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že je úlohou všeobecného súdu, aby posúdil vplyv pravdivosti vyhlásenia veriteľa podľa § 7 ods. 2 ZoDD na platnosť dobrovoľnej dražby a to z hľadiska posúdenia, či bol porušený ZoDD.

Pokiaľ žalovaný 1/ vo vyhlásení podľa ustanovenia § 7 ods. 2 ZoDD uplatnil aj pohľadávku, ktorá má základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke v spotrebiteľskej zmluve, alebo pohľadávku ktorá vôbec neexistuje, dochádza k porušeniu tohto ustanovenia, pretože žalovaný 1/ uplatnil pohľadávku, ktorá neexistuje, čo spôsobuje porušenie ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách zakotvujúce možnosť domáhať sa neplatnosti dobrovoľnej dražby podľa § 21 ods. 2 ZoDD, pretože tým neprípustným spôsobom dochádza k porušeniu jeho práv ako spotrebiteľa, od ktorého žalovaný 1/ ako veriteľ prostredníctvom dobrovoľnej dražby vymáha aj nároky bez právneho základu. Takéto uplatnenie neexistujúcej pohľadávky predstavuje závažné porušenie ustanovenia § 7 ods. 2 ZoDD, ktoré spôsobuje ujmu na jeho strane, nakoľko nezákonne prichádza o nehnuteľnosť, a preto zakladá dôvodnosť žaloby na určenie neplatnosti spornej dobrovoľnej dražby podľa § 21 ods. 2 ZoDD (viď rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/305/2018 zo dňa 12. 12. 2018) .

Ako vyplýva z prehľadu úhrad platieb zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalovaný 1/ si zaúčtoval prijaté plnenia od neho, aj na poplatky za vedenie úverového účtu a taktiež na poplatky za upomienky.

V Zmluve o spotrebiteľskom úvere v Článku V. Poplatky, pri poplatkoch (okrem poplatku za spracovanie úveru) účtovných žalovaným 1/ žalobcovi, je odkaz na platný cenník žalovaného 1/ bez toho, aby pri jednotlivých poplatkoch bola špecifikovaná jeho výška. Ďalej poukázal na rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp.zn. 4C/63/2016 zo dňa 04. 07. 2018.

Aj napriek uvedenému prvoinštančný súd vo svojom rozhodnutí tieto zmluvné podmienky nepovažoval za neprijateľné, čo je však v rozpore s ust. § 53a a ust. § 53d OZ. Na úhradu takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky preto žalovaný 1/ nebol oprávnený započítať platby žalobcu tak ako to žalovaný 1/ urobil, nakoľko by zo strany žalovaného 1/ išlo o výkon práva v rozpore so zákonom.

Prehlásenie žalovaného podľa § 7 ods. 2 ZoDD nie je pravdivé aj z dôvodu, že žalovaný 1/ si v tomto vyhlásení ako aj v dražbe uplatnil aj pohľadávku a to úroky z úveru (nie len z omeškania) po zosplatnení úveru, pričom na túto pohľadávku nemá žalovaný 1/ zákonný nárok a preto táto pohľadávka bola v prehlásení uplatnená v rozpore so zákonom.

Právo na úroky z úveru po zosplatnení nemá žalovaný 1/ zákonný nárok, nakoľko po zániku zmluvy o spotrebiteľskom úvere pri spotrebiteľovi nastupuje nová povinnosť a to povinnosť spotrebiteľa zaplatiť veriteľovi popri nesplatennej istine len tie úroky, ktoré boli splatné k predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V prípade, ak spotrebiteľ túto svoju novú peňažnú povinnosť nesplní riadne a včas, dostáva sa do omeškania s plnením svojej novej peňažnej povinnosti voči veriteľovi a veriteľ má nárok len na zákonné úroky z omeškania z tejto zafixovanej sumy.

Jeho právny názor žalobcu je v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších autorít (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo/143/1998, Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV.ÚS 476/2012 zo dňa 18. 09. 2012, ale aj rozhodnutí ostatných súdov Krajský súd v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30. 06. 2015, Krajský súd Nitra sp.zn. 25Co/352/2017 zo dňa 05. 09. 2018, Krajský súd Nitra sp.zn. 11Co/150/2018 zo dňa 18. 10. 2018 a pod.).

Aj napriek ním vznesenej námietke prvoinštančný súd túto námietku nijako nevyhodnotil a nechal ju bez povšimnutia.

Ďalej v konaní poukázal na dôvod neplatnosti dobrovoľnej dražby, t.j. že Zmluva o vykonaní dražby medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/, nemá všetky náležitosti podľa ZoDD, a preto je neplatná podľa § 16 ods.10 ZoDD.

Zotrval na tvrdení, že v zmluve o vykonaní dražby absentujú podstatné náležitosti podľa ust. § 16 ods.2 až ods.7 ZoDD, najnižšie podanie, predpokladané náklady dražby, výška a odmena dražobníka alebo spôsob jej určenia alebo dohoda o tom, že dražba bude vykonaná bezplatne a prípadné oprávnenie licitátora znížiť najnižšie podanie a zároveň sa uvedie suma, o ktorú je najnižšie podanie možné znížiť. Jemu nebola zo strany žalovaného 2/ zaslaná ako súčasť Zmluvy o vykonaní dražby Rámcová zmluva, na ktorú odkazuje Zmluva o vykonaní dražby pri úprave uvedených podstatných náležitostiach a nebol mu zaslaný ani žiadny Dodatok č.1 k Zmluve o vykonaní dražby zo dňa 16. 01. 2019, z ktorého má vyplývať najnižšie podanie. Mal za to, že žalovaný nemohol Rámcovú zmluvu a Dodatok č. 1 zo dňa

16. 01. 2019 zaslať, nakoľko tieto dokumenty nie sú súčasťou zmluvy, čo vyplýva aj z bodu 11. Zmluvy o vykonaní dražby, kde ako súčasť zmluvy nie je uvedený nijaký dokument a to okrem prílohy, ktorou je Návrh záložného veriteľa na vykonanie dražby (ktorý mu bol zaslaný žalovaným 2/ spolu so zmluvou o vykonaní dražby).

Tieto dokumenty mohli byť po podaní žaloby dodatočne vyhotovené, alebo dodatočne zmenené a doplnené tak, aby spolu spĺňali podmienky podstatných náležitostí podľa § 16 ZoDD.

On ako vlastník predmetu dražby má právo nazerať do písomností a oboznamovať sa nimi, pričom toto právo mu vyplýva z § 8 ods.2 ZoDD.

V prípade podstatných náležitostiach nie je možné odkazovať na Rámcovú zmluvu o vykonaní dražieb zo dňa 02. 11. 2017, tak ako je to upravené v Zmluve o vykonaní dražby a ani na Dodatok č. 1 k zmluve o vykonaní dražby zo dňa 16. 01.2019, nakoľko tieto sa nenachádzali v dražobnom spise a tým nepodliehali žiadnej kontrole.

Z uvedeného dôvodu je Zmluva o vykonaní dražby uzavretá medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ neplatná podľa §16 ods.10 ZoDD, a preto nemohla ani platne prebehnúť dobrovoľná dražba, čo má za následok neplatnosť dobrovoľnej dražby podľa § 21 ods. 2 ZoDD.

V konaní poukázal na dôvod neplatnosti dobrovoľnej dražby a to, že miesto dražby bolo určené tak, že bola obmedzená možnosť účasti na dražbe záujemcom, a tým došlo k porušeniu ust. § 11 ods.1 ZoDD, suma za ktorú sa nehnuteľnosť vydražila je pod dolnou hranicou najnižšieho podania, a preto je v rozpore so ZoDD a náklady dražby, ktoré je povinný uhradiť žalobca podľa § 25 ods.1 ZoDD neboli žalovaným 2/ účelne vynaložené a preto žalovaný 2/ postupoval v rozpore s § 2 písm. i) ZoDD.

Podľa jeho názoru je nesprávne a nedôvodné domnievať sa, že záujemcovia z okolia mesta Banská Bystrica (okrem záujemcov ktorí majú záujem vydražiť nehnuteľnosť za účelom následného predaja a tým chcú nehnuteľnosť kúpiť na dražbe čo najlacnejšie) budú mať záujem o draženú nehnuteľnosť, ktorá sa nachádza v inej časti Slovenska. S poukazom na to, že sa jedná o nehnuteľnosť ktorá slúži na bývanie mala byť dražba uskutočnená v tomto meste, kde sa nachádza nehnuteľnosť a ktoré je navyše okresným mestom a v ktorom sídli notár. V prípade určenia miesta dražby je pre možný dosiahnutý výťažok dražby rozhodujúce aj to, kde sa dražená nehnuteľnosť nachádza, či je nehnuteľnosť určená na bývanie a kde sa uskutočňuje dražba. Účelom dobrovoľnej dražby je nie len predat' čo najrýchlejšie, ale aj zabezpečiť práva toho, koho sa nehnuteľnosť draží tak, aby bol z dražby dosiahnutý čo najväčší výťažok pri dražbe. Predmetom dražby bola nehnuteľnosť, ktorá je rodinným domom určeným na bývanie, nachádzajúci sa v meste Poltár, ktoré je vzdialené od mesta Banská Bystrica 92 km a ktorá cesta si vyžaduje min 1 hod. a 30 min. cesty motorovým vozidlom. Z uvedeného dôvodu došlo pri dražbe k porušeniu ust. § 11 ods.1 ZoDD.

Zotrval na tom, že suma za ktorú sa nehnuteľnosť vydražila, je pod dolnou hranicou najnižšieho podania, a preto sa dražba uskutočnila v rozpore so ZoDD. Z osvedčenia o vykonaní dobrovoľnej dražby (notárskej zápisnici) vyplynulo, že žalovaný 3/ vydražil nehnuteľnosť žalobcu zo cenu 37.530,- Eur.

Znaleckým posudkom č. XXX/XXXX znalca N. L. T., U. cesta č. XE, U., bol vykonaný odhad všeobecnej hodnoty vydraženej nehnuteľnosti, pričom všeobecná hodnota tejto draženej nehnuteľnosti bola stanovená na 41.700,- Eur.

Je síce pravdou, že ust. § 16 ods.6 ZoDD pripúšťa za určitých okolností zníženie najnižšieho podania, avšak ust. § 16 ods.7 ZoDD toto znížovanie najnižšieho podania pripúšťa len v prípade, ak je to dohodnuté v zmluve o vykonaní dražby.

Aj keď v Zmluve o vykonaní dražby nie je uvedené najnižšie podanie, z Oznámenia o dobrovoľnej dražbe č. DD PSO XXX/XX zo dňa 16. 01. 2019 a z Notárskej zápisnici N XXX/XXXX, Nz XXXX/XXXX, B. XXXX/XXXX zo dňa 04. 03. 2019 vyplýva, že najnižším podaním bola suma 41.700,- Eur, pričom vzhľadom k tomu, že nikto z účastníkov dobrovoľnej dražby neurobil najnižšie podanie v sume 41.700,- Eur, bolo pristúpené licitátorom k postupnému znižovaniu najnižšieho podania až na sumu 37.530,- Eur, pričom za túto sumu sa nehnuteľnosť vydražila žalovaným 3/.

Ako vyplýva zo Zmluvy o vykonaní dražby takáto dohoda medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ o možnosti licitátora znížiť najnižšie podania o konkrétnu sumu, v tejto zmluve absentuje, a preto licitátor nebol oprávnený znížiť najnižšie podanie zo sumy 41.700,- Eur na sumu 37.530,- Eur, tak ako to v napádanej dražbe urobil. Tento nedostatok nie je možné ani zahojiť Dodatkom č. 1 k zmluve o vykonaní dražby zo dňa 16. 01. 2019.

Nakoľko došlo k vydraženiu nehnuteľnosti pod dolnou hranicou najnižšieho podania t.j. pod sumu 41.700,- Eur, takéto konanie, keď nebolo dohodnuté medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ v Zmluve o vykonaní dražby znižovanie najnižšieho podania podľa § 16 ods.7 ZoDD.

Nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že neúčelnosť vynaložených nákladov dražby nemá súvis so samotnou platnosťou dražby, nakoľko nemá nijaký súvis s prípravou, resp. priebehom samotnej dražby a teda sa nedotýka platnosti vykonanej dražby.

On preukázal, že náklady na vypracovanie znaleckého posudku neboli vynaložené účelne, a preto žalovaný 2/ postupoval v rozpore s § 2 písm. i) ZoDD.

Zo strany žalovaného 1/ a žalovaného 2/ došlo k viacerým porušeniam ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách, ako aj záväzných právnych predpisov zabezpečujúcich ochranu práv spotrebiteľa.

3. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

V zmysle čl. I bodu 2 písm.a) sa Zákon o spotrebiteľských úveroch nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

Žalobca nepreukázal výpočtový vzorec, ktorým dospel k odlišnej výške RPMN. Samotné konštatovanie žalobcu v žalobe, resp. v podanom odvolaní nemôže viesť k záveru, že RPMN uvedená z jeho strany je nesprávna. Zmluva obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti. On sa podrobne už vyjadril k námietkam žalobcu, ktoré boli uvedené v žalobe a na týchto svojich stanoviskách aj naďalej trvá. Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, pričom súd prvej inštancie sa náležite vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v priebehu prvoinštančného konania.

4. Žalovaný 3/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

Poukázal na to, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje RPMN, sumu, počet, termíny splátok istiny, úroky a ostatné poplatky. Dodatok k Zmluve o spotrebiteľskom úvere bol dojednávaný individuálne, a preto ju nemožno považovať za formulárovú zmluvu. Podľa jeho názoru nedošlo k zániku pohľadávky, nakoľko úver nemožno považovať za bezpoplatkový a bezúročný. Dlžník v rámci dodatku k úverovej zmluve uznal výšku dlhu istiny aj príslušenstva, a dohodol nový spôsob splácania dlhu. Nepresné určenie výšky pohľadávky nespôsobuje neplatnosť dražby. Spôsobuje len zodpovednosť navrhovateľa dražby za škodu, ktorú vyhlásením spôsobí. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že je prípustné, aby pravidlá dražby boli určené rámcovou zmluvou v nadväznosti na individuálnu zmluvu, týkajúcu sa konkrétnej nehnuteľnosti.

Ďalej sa stotožnil s obsahom rozhodnutia NS SR sp. zn. XCdo/XX/XXIX, v zmysle ktorého je prípustné konať dražbu v krajskom meste vzhľadom na väčšiu pravdepodobnosť účasti záujemcov na dražbe.

On nehnuteľnosť vydražil v súlade s Rámcovou zmluvou o vykonaní dražieb. Najnižšie podanie bolo určené znaleckým posudkom, pričom licitátor bol oprávnený znížiť najnižšie podanie na sumu 37 530,- Eur.

Pokiaľ žalobca považuje nejaké náklady dražobníka za neodôvodnené a jeho konanie za nehospodárne, má právo požadovať zvýšenú čiastku z výťažku dražby. Nespôsobuje to však neplatnosť samotnej dražby.

5. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniam žalovaného 1/, 3/ uviedol, že so žalovaným 1/ neuzavreli takýto typ zmluvy o úvere uvedený v § 1 ods.2 písm. a) ZoSÚ. Spotrebiteľský úver, nebol dohodnutý účel poskytnutia úveru na nadobudnutie nehnuteľnosti a ani dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržba. Táto skutočnosť vyplýva aj z Čl. III, bod 2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorého mohol čerpať úver bez preukázania účelu úveru jeho použitia a teda sa jednalo o bezúčelový úver, na ktorý sa vzťahuje ZoSÚ.

V žalobe, počas súdneho konania, ako aj v odvolaní poukázal na to, že ročná percentuálna miera nákladov vo výške 3,98% je uvedená v nesprávnej výške a to v neprospech neho ako spotrebiteľa, pretože správna RPMN je 9,38% (t.j. je vyššia o viac ako 100% oproti RPMN).

Toto svoje tvrdenie žalobca oprel o Výpočty RPMN podľa portálu Ministerstva financií SR, ktoré zaslal súdu prvej inštancie dňa 30. 04. 2019 ako prílohy žaloby.

On preukázal, že žalovaný 1/ v Zmluve o spotrebiteľskom úvere uviedol RPMN v nesprávnej výške a v neprospech neho, čo preukázal prvoinštančnému súdu dôkazmi, žalovaný 1/ (a ani žalovaný 2/ a 3/) nepopreli tieto tvrdenia a preto jeho tvrdenia sú nesporné podľa § 151 ods.1 CSP.

Vo vzťahu k vyjadreniu žalovaného 3/ poukázal na jeho argumentáciu v odvolaní proti rozsudku prvoinštančného súdu.

6. Žalovaný 2/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 379, § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 2 CSP a contrario a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal určenia neplatnosti dražby konanej dňa 04. 03. 2019 v hoteli LUX Banská Bystrica, osvedčenej Y. Z. P., notárskym kandidátom povereným Y. W. P. L., notárskou zápisnicou N XXX/XXXX, Nz XXXX/XXXX, B. XXX/XXXX zo dňa 04. 03. 2019, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu.

9. V uznesení č.k. PL. ÚS XX/XXXX-XX zo dňa 24. 09. 2014 Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol: „Podstatou dobrovoľnej dražby v zmysle jej platnej právnej úpravy je dohoda vlastníka veci s dražobníkom o dražbe určitého predmetu. Vlastník veci môže poveriť inú osobu, aby dala pokyn na vydraženie veci, pričom Občiansky zákonník vychádza z toho, že samotné uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného oráva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, pričom vystupuje ako zástupca záložcu. Vzhľadom na uvedené sa dobrovoľná dražba odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka, ktorý dáva súhlas na budúce speňaženie určitého svojho majetku určitým spôsobom regulovaným právom (Zákon o dobrovoľných dražbách).“

9. „Vyhlásenie záložného veriteľa o pravosti, sume, splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva podľa § 7 ods. 2 ZoDD, pre ktorý sa dobrovoľná dražba vykonáva, nie je dôvodom, pre ktorý sa dobrovoľná dražba vykonáva, ale iba jedným z jej predpokladov, preto § 7 ods. 2 ZoDD nepredstavuje „exekučný titul“ pre výkon dražby, ale iba jednu z podmienok dražby, pričom predmetné ustanovenie neopravňuje veriteľa realizovať dobrovoľnú dražbu, ale iba mu ukladá povinnosť prehlásiť určité skutočnosti.“

10. „Úlohou všeobecného súdu je, aby posúdil vplyv pravdivosti vyhlásenia veriteľa podľa § 7 ods. 2 ZoDD na platnosť dobrovoľnej dražby (posúdenie, či bol porušený Zákon o dobrovoľných dražbách).“

11. Z rozsudku Súdneho dvora (tretia komora) z 10. septembra 2014 vo veci C-34/13 (T. W. proti SMART Capital, a.s.) vyplýva: „Ustanovenia smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať v tom zmysle, že im neodporuje vnútroštátna právna úprava, ako je úprava dotknutá vo veci samej, umožňujúca vymôcť pohľadávku založenú na zmluvných podmienkach, ktoré sú prípadne nekalé, mimosúdnym výkonom záložného práva na nehnuteľný majetok, ktorý spotrebiteľ poskytol ako zabezpečenie pohľadávky, pokiaľ predmetná právna úprava prakticky neznemožňuje alebo nadmerne nesťažuje ochranu práv, ktoré spotrebiteľovi priznáva táto smernica, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu.“

12. Podstatnou odvolacou argumentáciou žalobcu je, že záložný veriteľ (žalovaný 1/) si voči nemu uplatnil pohľadávku na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá neexistuje, čo spôsobuje porušenie ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách.

13. Odvolací súd (stotožňujúc sa s názorom prvoinštančného súdu) konštatuje, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere je spotrebiteľskou zmluvou, pretože ju uzatvorili žalobca v pozícii spotrebiteľa a žalovaný 1/ ako dodávateľ (banka) poskytujúci úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

14. Zároveň sa na predmetnú zmluvu vzťahujú aj ustanovenia ZoSÚ, pretože predmetná zmluva spĺňala všetky zákonné definičné znaky, ktorými zákonodarca vymedzil, ktoré zmluvy sa budú spravovať uvedeným zákonom, keďže žalovaný 1/ poskytol spotrebiteľský úver, ktorým sa v zmysle § 2 ods. a/ ZoSÚ rozumie poskytnutie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

15. Vychádzajúc z obsahu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v posudzovanej veci sa nejedná o zmluvu o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu, na ktorú sa nevzťahuje ZoSÚ (§ 1 ods. 2 písm. a) ZoSÚ).

16. Je potrebné zdôrazniť, že Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

17. V súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu odvolací súd poukazuje na to, že ročnou percentuálnou mierou nákladov je sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru (§ 2 písm. d) ZoSU).

18. Súdny dvor v rozsudku z 15. marca 2012 vo veci C-453/10 (Y. L., P. L. proti SOS financ, spol. s r. o.) uviedol: „Obchodnú prax, o akú ide vo veci samej, ktorá spočíva v uvedení nižšej než skutočnej ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o úvere, treba kvalifikovať ako „klamlivú“ v zmysle článku 6 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady XXXX/XX/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica G. XX/XXX/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady XX/X/ES, XX/XX/ES a XXXX/XX/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. XXXX/XXXX („smernica o nekalých obchodných praktikách“), pokiaľ zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby overil, či to tak je vo veci samej. Konštatovanie nekalosti takej obchodnej praktiky predstavuje jeden z prvkov, na ktorých príslušný súd môže podľa článku 4 ods. 1 smernice 93/13 založiť svoje posúdenie nekalosti zmluvných podmienok týkajúcich sa nákladov na úver poskytnutý spotrebiteľovi. Také konštatovanie však nemá priamy vplyv na posúdenie platnosti uzavretej zmluvy o úvere podľa článku 6 ods. 1 smernice 93/13.“

19. Vzhľadom na skutkové tvrdenia žalobcu v žalobe, t.j. že v Zmluve o spotrebiteľskom úvere je nesprávne uvedený údaj o RPMN, povinnosťou súdu prvej inštancie bolo zistiť, či údaj o RPMN bol určený v súlade s prílohou č. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom odvolací súd dodáva, že nepostačuje poukázať na výpočet tzv. „interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN.“

20. Súd prvej inštancie nepostupoval v súlade so Zákonom o spotrebiteľských úveroch, keď neskúmal (ne)správnosť údajov o výške RPMN uvedenej v Zmluve o spotrebiteľskom úvere.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu v prípade nepravdivého údajov o RPMN je potrebné v tejto časti zmluvu vyhodnotiť tak, akoby údaj o RPMN chýbal, keďže došlo tým k podstatnému oklamaniu spotrebiteľa. Práve údaj o RPMN patrí k najdôležitejším údajom úverovej zmluvy zohľadňujúci všetky náklady na úver vyjadrené v percentuálnych bodoch. Údaj o RPMN umožňuje porovnanie výhodnosti úverov/pôžičiek z pohľadu relatívnej nákladovosti, pretože percentuálne vyjadruje priebežnú zaťaženosť spotrebiteľa splácaním úveru/pôžičky na ročnom základe.

22. Odvolací súd uvádza, že v prípade absencie obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 písm. g) ZoSÚ, t.j. údajov o RPMN, sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené, po zistení, či úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (nie) je bezúročný a bez poplatkov, bolo povinnosťou súdu prvej inštancie podrobiť náležitým súdnym prieskumom i Dodatok k Zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 04. 08. 2016 v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia dodatku medzi žalobcom a žalovaným 1/, t.j. 04. 08. 2016, čo v posudzovanej veci absentuje. Odvolací súd poukazuje, že zistenie reálnej výšky pohľadávky žalovaného 1/ voči žalobcovi je podstatné pre posúdenie, či vykonanie dražby bolo v súlade s ustanovením § 3 ods. 6 ZoDD, z ktorého vyplýva, že „Dražiť nemožno nehnuteľné veci, ak hodnota pohľadávky bez jej príslušenstva zabezpečenej záložným právom ku dňu oznámenia o začatí výkonu záložného práva neprevyšuje 2 000 eur“ a pre posúdenie, či (ne)došlo k zániku záložného práva zánikom zabezpečenej pohľadávky, a teda či (ne)existoval zákonný dôvod pre vykonanie dražby.

23. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne poukázal na to, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere v čl. IV. jednoznačným spôsobom určuje poradie, výšku splátky a konkrétne termíny tej ktorej splátky vrátane Dodatku č. 1 zo dňa 13. 12. 2007.

24. Podľa rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15 (Home Credit Slovakia, a. s. c/a W. X.) by totiž členské štáty nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré smernica 2008/48/ES neupravuje. Podľa jej článku 10 ods. 2 písm. i) v spojení s písm. h) zmluva

o úvere na dobu určitú nemusí v čase jej uzatvorenia obsahovať presné určenie, aká časť splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky.

25. V zmysle ustanovenia § 4 ods. 5 ZoSÚ od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

26. Z vyhlásenia žalovaného 1/ zo dňa 27. 09. 2018 vyplýva (č.l. 67-68 spisu), že voči žalobcovi si neuplatnil žiadne poplatky.

27. Odvolací súd v súvislosti so žalobcom namietanými úrokmi po zosplatnení úveru poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16. 06. 2020, z ktorého vyplýva: „Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa.

Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravídla vyššie ako úroky z omeškania.

Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo.

Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojedanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť.

Túto vedomosť však dlžník-spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navýšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navýšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods.1 OZ.

Na druhej strane postavenie veriteľa-dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednania nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody.

Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“

28. Odvolací súd ďalej konštatuje, že aj v prípade ak spotrebiteľská zmluva obsahuje viacero neprijateľných podmienok, ktoré sú neplatné, táto skutočnosť sama o sebe nespôsobuje neplatnosť celej spotrebiteľskej zmluvy.

29. Uvedené vyplýva z čl. 6 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS, kde je vyjadrená požiadavka, aby spotrebiteľská zmluva bola naďalej pre strany záväzná, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok a tiež z § 41 OZ. Tieto ustanovenia chránia zmluvné strany pred negatívnymi následkami neplatnosti právnych úkonov len z dôvodov nedostatkov vyskytujúcich sa v oddeliteľných zložkách obsahu právnych úkonov. Prispievajú k posilneniu právnej istoty zmluvných strán, keď ustanovujú všeobecnú zásadu, že ak sa neplatnosť vzťahuje len na časť právneho úkonu, v zásade je neplatnou len táto jeho časť. Len v prípade, ak z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, vyplýva, že neplatnosťou postihnutú časť právneho úkonu nemožno oddeliť od jeho ostatného obsahu, neplatným je celý právny úkon. Pri skúmaní deliteľnosti právneho úkonu treba mať predovšetkým na pamäti esenciálne zložky právneho úkonu, ktorých neplatnosť sa v zásade vzťahuje na celý úkon.

30. Vo všeobecnosti možno teda konštatovať, že je možné oddeliť neplatnú časť právneho úkonu od jeho ostatnej, neplatnosťou nedotknutej časti za predpokladu, že zvyšná, neplatnosťou nedotknutá časť, obsahuje všetky podstatné náležitosti právneho úkonu. Po konštatovaní neprijateľnosti niektorých zmluvných podmienok obsiahnutých v spotrebiteľskej zmluve je teda potrebné zisťovať, či sú tieto neprijateľné zmluvné podmienky obsahovo oddeliteľné od zvyšku spotrebiteľskej zmluvy, a či zvyšná, nekalými praktikami nepostihnutá časť spotrebiteľskej zmluvy, bez existencie ustanovení, ktoré sú neprijateľné, obstojí. Esenciálne obsahové náležitosti zmluvy o úvere sú obsiahnuté v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch sú obsiahnuté v štvrtej hlave prvej časti Občianskeho zákonníka. Pre posúdenie platnosti niektorých spotrebiteľských zmlúv má tiež relevanciu Zákon o spotrebiteľských úveroch.

31. Pokiaľ žalobca mal za to, že v Zmluve o vykonaní dražby absentujú podstatné náležitosti podľa ust. § 16 ods.2 až ods.7 ZoDD (najnižšie podanie, predpokladané náklady dražby, výška a odmena dražobníka alebo spôsob jej určenia alebo dohoda o tom, že dražba bude vykonaná bezplatne a prípadné oprávnenie licitátora znížiť najnižšie podanie a zároveň sa uvedie suma, o ktorú je najnižšie podanie možné znížiť), súd prvej inštancie správne poukázal nielen na obsah Zmluvy o vykonaní dražby č. L zo dňa 27. 09. 2018 (č.l. 151-152 spisu) a Dodatok č. 1 k Zmluve o vykonaní dražby zo dňa 16. 01. 2019 (č.l. 193 spisu), ale aj na obsah Rámcovej zmluvy o vykonaní dražieb uzatvorenej medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ zo dňa 02. 11. 2017 (č.l. 154-170 spisu), ktoré tieto zákonné atribúty obsahovali.

32. Odvolací súd uvádza, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že navrhovateľ dražby a dražobník nemôžu uzatvoriť jednu hlavnú zmluvu, a čiastkové zmluvy o dražbe ku každej jednotlivej dražbe. I v posudzovanej veci v Rámcovej zmluve boli upravené náležitosti, ktoré boli spoločné pre všetky dražby, pričom rámcová zmluva v spojení s čiastkovou zmluvou obsahovali obligatórne náležitosti podľa Zákona o dobrovoľných dražbách.

33. Z Čl. II Dodatku č.1 k Zmluve o vykonaní dražby zo dňa 16. 01. 2019 vyplýva: „Suma najnižšieho podania na dražbe bola dohodnutá na suma vo výške 41 700,00 EUR. V prípade, ak bude urobené najnižšie podanie, je licitátor dražobníka oprávnený znížiť sumu najnižšieho podania, a to postupne až na sumu vo výške 37 530,00 EUR.“

34. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie nepripojil k súdnemu spisu originál spisu žalovaného 2/ týkajúci sa dražby nehnuteľností, bez ktorého nebolo možné relevantným spôsobom zistiť, či spis obsahuje Rámcovú zmluvu o vykonaní dražieb uzatvorenej medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ zo dňa 02. 11. 2017 vrátane Dodatku č.1 k Zmluve o vykonaní dražby zo dňa 16. 01. 2019. Zo žiadosti právneho zástupcu žalobcu zo dňa 08. 04. 2019 (č.l. 65 spisu) vyplýva, že právny zástupca požiadala žalovaného 2/ jedine o kópiu zmluvy o vykonaní dražby, ktorú mu žalovaný doručil spolu s podaním zo dňa 12. 04. 2019, avšak právny zástupca žalobcu po oboznámení sa s obsahom Zmluvy o vykonaní dražby nepožiadala o doručenie Rámcovej zmluvy, resp. eventuálnych jej dodatkov. Úvahy žalobcu o tom, že: „Tieto dokumenty mohli byť po podaní žaloby dodatočne vyhotovené, alebo dodatočne zmenené a doplnené tak, aby spolu spĺňali podmienky podstatných náležitostí podľa § 16 ZoDD“ sú len hypotetickými tvrdeniami žalobcu.

35. V súvislosti s odvolacou námietkou žalobcu týkajúcou sa vzdialenosti miesta konania dražby (Banská Bystrica) a miesta draženej nehnuteľnosti (Poltár) cca 92 km odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/58/2018

zo dňa 05. 06. 2019, z ktorého vyplýva: „Dovolací súd poukazuje na to, že závery rozhodnutia sp. zn. 4 Cdo 100/2012 nemožno „paušálne“ vzťahovať na všetky prípady dobrovoľnej dražby, u ktorých miesto konania dražby bolo vzdialenejšie od miesta draženej nehnuteľnosti, ale iba na také, kedy takto určené miesto konania dražby skutočne mohlo ovplyvniť účasť dražiteľov (z blízkeho okolia) na nej, resp. ak by ich účasť bola z tohto dôvodu sťažená (čo však nebol posudzovaný prípad). Aj preto Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí zdôrazňuje, že „spravidla“ (teda nie vždy) je (ak ide o dobrovoľnú dražbu nehnuteľnosti určenej na bývanie) v rozpore s požiadavkou primeranosti a vhodnosti stanovenia podmienok dražby také určenie miesta konania dražby, ktoré v dôsledku jeho neprimerane veľkej vzdialenosti od draženej nehnuteľnosti obmedzí možnosť účasti na dražbe tých záujemcov, pre ktorých môže byť geografická poloha nehnuteľnosti rozhodujúca. Je teda zrejmé, že neprimerane veľká vzdialenosť miesta konania dražby od draženej nehnuteľnosti tu musí byť dôvodom (dôsledkom) obmedzenia možnosti účasti záujemcov o predmet dražby. Túto súvislosť možno potom vyvodiť iba z okolností toho - ktorého konkrétneho prípadu. Ak sa v prejednávanej veci nezúčastnil ani IV. kola dražby (konaného v Poprade) žiaden záujemca o dražené nehnuteľnosti (t. j. žiaden záujemca ani z blízkeho okolia), nemožno tvrdiť, že určením miesta konania dražby v prvých troch kolách došlo k sťaženiu účasti záujemcov na nich. Dovolací súd má za to, že ani miesto konania dražby v Košiciach (cca 110 km od dražených nehnuteľností) nemožno považovať za natoľko vzdialené od dražených nehnuteľností, že by tým bola sťažená účasť dražiteľov na dražbe. O neprimeranej vzdialenosti už vôbec nebolo možné uvažovať pokiaľ išlo o mesto Levoča (vzdialené len 23 km od nehnuteľností). Samotná vzdialenosť miesta konania dražby od miesta draženej nehnuteľnosti nemusí byť vždy dôvodom vyslovenia neplatnosti dražby, ale dôvodom jej neplatnosti bude vždy vtedy, ak táto vzdialenosť viedla, prípadne spôsobila ohrozenie alebo porušenie práv dražbou dotknutých osôb, a to napríklad tak, že im hoci len nepriamo znemožnila účasť na dobrovoľnej dražbe (t. j. ak táto vzdialenosť bola neprimeraná od draženej nehnuteľnosti). Za neprimerané, možno „bez ďalšieho“ považovať iba také miesto konania dražby, ak ním je v prípade dražby bežnej nehnuteľnosti (bytu alebo rodinného domu) určenej na každodenné bývanie, miesto vzdialené niekoľko stoviek kilometrov od miesta, v ktorom sa dražená nehnuteľnosť nachádza (nie vzdialenosť do 100 km). Záver o neprimeranosti a nevhodnosti miesta konania dražby bude teda závisieť od posúdenia konkrétnych okolností toho ktorého prípadu, vyhodnotením ktorých súd môže dospieť k tomu, že určenie miesta konania dražby skutočne spôsobilo príp. mohlo spôsobiť sťaženie účasti dražiteľov (predovšetkým z blízkeho okolia ak išlo o nehnuteľnosť určenú na bývanie) na dražbe.“

36. Odvolací súd dodáva, že pokiaľ žalobca poukázal na neúčelnosť nákladov na vypracovanie znaleckého posudku, ide o všeobecný odvolací argument žalobcu.

37. Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

38. Úlohou súdu prvej inštancie bude pripojiť spis žalovaného 2/ týkajúci sa dražby nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, pretože jedine z jeho obsahu súd prvej inštancie môže zistiť, či v posudzovanej veci (ne)došlo k porušeniu ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách, oboznámiť sa s obsahom celého spisu žalovaného 2/, vyzvať žalovaného 1/ o ďalšie skutkové tvrdenia týkajúce špecifikácie výpočtu výšky pohľadávky s odkazom na vyhlásenie žalovaného 1/ podľa § 16 ods. 2 ZoDD zo dňa 27. 09. 2018, preskúmať, či v posudzovanej veci (ne)došlo k porušeniu všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, náležitým spôsobom zistiť, či (ne)došlo k porušeniu ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách odvolacím súdom vyššie uvedených intenciách.

39. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

40. V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd i o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

41. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).